

2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio teki oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja koskevan ilmeisen virheen, loukkasi hyvän hallinnon periaatetta eikä esittänyt asianmukaisia perusteluja, kun se totesi, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutukset uhkasivat unionin teollisuutta vielä viiteajanjaksollakin, sillä komissio ei ottanut huomioon unionin selvästi suurimman viinihapon tuottajan tuotantoa asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä WTO:n polkumyynsisopimus) 11.3 artiklan ja 3.1 artiklan vastaisesti.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että komissio teki oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja koskevan arviointivirheen, kun se totesi, että unionin teollisuudelle aiheutunut haitta olisi toistunut, jos Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaan viinihappoon kohdistuvat polkumyynnin vastaiset unionin toimenpiteet olisi lopetettu, sillä komission soveltama menetelmä ei ensinnäkään perustunut positiiviseen näyttöön vaan pikemminkin perusteettomiin mekanistisiin oletuksiin ja arvauksiin eikä siinä toiseksi otettu lainkaan huomioon Hangzhou Biokingin, joka on suurin Kiinan kansantasavaltaan sijoittautunut viinihapon tuottaja ja Kiinan tärkein viinihappoa unioniin vievä yritys ja johon ei sovellettu unionin polkumyynnitulleja 20.4.2012 jälkeen, toimintaa. Lisäksi kantaja väittää, että ilmastonmuutoksen vaikutuksia viinihapon tuotantoon ei otettu huomioon asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan sekä WTO:n polkumyynsisopimuksen 11.3 artiklan ja 3.1 artiklan vastaisesti.
4. Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että komissio rikkoi kantajan puolustautumisoikeuksiin liittyvää olennaista menettelymääräystä asetuksen (EU) 2016/1036 3 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 2 ja 4 kohdan, 20 artiklan 2 ja 4 kohdan ja 21 artiklan 5 ja 7 kohdan sekä WTO:n polkumyynsisopimuksen 3.1 artiklan, 5.3 artiklan, 6.1 artiklan, 6.1.2 artiklan, 9.2 artiklan, 6.4 artiklan, 6.5.1 artiklan, 6.6 artiklan, 6.9 artiklan ja 11.3 artiklan sekä hyvän hallinnon periaatteen vastaisesti.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 28.6.2018 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/921 (EUVL 2018, L 164, s. 14).

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 21.9.2018 – Lupu v. EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Asia T-558/18)

(2018/C 408/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Victor Lupu (Bukarest, Romania) (edustaja: asianajaja P. A. Acsinte)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgaria)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan Djili DS – Rekisteröintihakemus nro 8 404 551

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.6.2018 asiassa R 2391/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hyväksyy hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin (EU-tavaramerkkihakemus nro 8 404 551) rekisteröimistä vastaan esitetyn väitteen ja/tai kumoaa rekisteröinnin/toteaa sen mitättömäksi.

Kanneperusteet

- Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan 1 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkominen
- Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 20 säännön 7 kohdan a ja c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan rikkominen, kun kyse on kantajan tekijänoikeudesta pakkauskuvaan "Djili", joka on kirjoitettu punaisilla kirjaimilla siniseen pakkaukseen ja jossa on papukaijan kuva, ja kantajan oikeudesta käyttää tavaroissaan liikenimeä unionin tuomioistuimen asiassa C-17/06, Celine, antamassa tuomiossa tarkoitetulla tavalla.

Kanne 21.9.2018 – YP v. komissio

(Asia T-563/18)

(2018/C 408/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: YP (edustaja: asianajaja J-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

toteamaan, että

- komission 13.11.2017 tekemä päätös, jolla kantaja jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan AD14, kumotaan
- vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen ja syyttömyysolettamaan.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan 3 kohdan rikkomiseen.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin.
-